

विसर्गः

पठतीयः खरानेन संयुतो विह्वलेन ।
कीर्तितस्तस्य मनोऽयं तेन तं परिपूजयेत् ॥”
इति कालिकापुराणे २२ अध्यायः ॥
त्रयोदशमः । यथा,—
“ततश्च मेरुसाययः ब्रह्मणुर्मेरुः स्तुतः ।
ऋतुश्च ऋतुधामा च विज्यक्सेनो मनुस्तथा ॥”
इति मातुख्ये ६ अध्यायः ॥
विज्यक्सेनप्रिया, स्त्री, (विज्यक्सेनस्य प्रिया ।)
वाराही । इत्यमरः ॥ चामार आलु इति
भाषा । लक्ष्मीः । इति मेदिनी । ये, १३४ ॥
विज्यक्सेना, स्त्री, प्रियङ्गुः । इत्यमरः ॥
विज्यजनं, स्त्री, भोजनम् । इति जटाधरः ॥
शब्दकरणम् । यथा । विज्यति बीजा । इति
सुभषोभयाकरणम् ॥
विज्यद्रुह, [च] चि, (विज्यगच्छतीति । व्यञ्ज +
क्लिप् । “विज्यग्देवयोश्चेति ।” ६।१।६२ । इति
टेः स्थाने चन्द्रोदादेशः ।) सर्वतोभामौ ।
इत्यमरः ॥ (यथा, भाषे । १८ । २५ ।
“विज्यद्रोचोर्विचिपन् सेन्यवौचो-
राणावन्तः कापि दूरं प्रयातम् ॥”
विज्यायः, पुं, भञ्जयम् । इति हेमचन्द्रः ॥
विचं, स्त्री, नृणां लम् । इत्यमरः ॥ (यथा, कला-
विज्ञासे । ६ ।
“नवविचिकिञ्चलकवलन-
कवायकलहंसकनरवो यच ।
कमलवनेषु प्रसरति
कल्याण इव नूपुरारावः ॥”
विचंवारः, पुं, (वि + चं + वद + वच् ।) विप्र-
लम्भः । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । १२ ।
२५८ । ११ ।
“अद्रोहमविचंवारं प्रवर्तन्ते तदाभयाः ॥”
विचकण्डिका, स्त्री, (विचसदृशः शुभः कण्डो
यस्या इति बहुव्रीहौ कन् टाप् अत इत्यम् ।)
बलाका । इत्यमरः ॥
विचकुसुमं, स्त्री, (विचस्य कुसुमम् ।) कमलम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
विचकटः, पुं, विचः । इति शब्दचन्द्रिका ।
इहृदीष्टः । इति राजनिर्घण्टः ॥
विचर्जं, स्त्री, (विचाज्यायते इति । जन् + ञः ।)
पद्मम् । विचं नृणां तच्च जातत्वात् ॥
विचनाभिः, पुं, (विचं नाभिरुत्पत्तिस्थानं यस्य ।)
पद्मिनी । पद्मसदृशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
विचप्रखर्जं, स्त्री, पद्मम् । इत्यमरः ॥ (यथा, शिशु-
पालवधे । ५ । २८ ।
“नक्षत्रिंसं हतविकाशिविचप्रखरः ॥”
विचरः, पुं, (विचरतीति । वि + च् + प्रदाद्यच् ।)
वन्द्यः । इत्यमरः ॥ प्रवरः । इति मेदिनी ।
रे, ११७ ।
विचर्गः, पुं, (वि + च् + वच् ।) दानम् । (यथा,
रघुवंशे । ४ । ८६ ।
“आदानं हि विचर्गाय सतां जनतुष्टामिव ॥”
ज्ञागः । (यथा, महाभारते । १ । ३२ । १३ ।

४६१

विसर्पः

“नानाशब्दविसर्गैस्तेष्वध्यायः समन्ततः ॥”
मलनिर्गमः । विसर्जनीयः । (यथा, भाग-
वते । ६ । ८ । १० ।
“सविसर्गं षडङ्गं तत् सर्वदिक्षु विनिर्दिष्टम् ॥”
सूयस्थापनभेदः । इति मेदिनी । गे, ५० ।
मोचः । इति हलायुधः ॥ विच्छेदः । इति
शब्दरत्नावली । विशेषवृद्धिः । यथा,—
“पुरुषाण्युद्गीतानामेतेषां वासनामयः ।
विसर्गोऽयं ससाहचरो बीजाङ्गीर्णं चराचरम् ॥”
इति श्रीभागवतम् ॥
विसर्जनीयस्य पर्यायः ।
“अः सर्गो रसना वक्त्रं विसर्गश्च द्विविधकः ।
नादोऽङ्गुलरहं माना कला राशौ सदाशिवः ।
अनुचाय्या तुरीया च विश्वमात्मिका परा ॥”
इति बीजाभिधानम् ॥
अपि च ।
“अः कण्ठको महासेनः कला पूर्वान्ता हरिः ।
इच्छा भद्रा गणेशश्च रतिविद्यासुखौ सुखम् ॥
द्विविधरसना सोमोऽनिरुद्धो दुःखसूचकः ।
द्विजिह्वः कुक्षलं वक्त्रं सर्गः शक्तिनिर्माकरः ।
सुन्दरी सुप्रशान्ता गणनाथो महेश्वरः ॥”
इति बीजवर्णाभिधानान्तरम् ॥
अन्यच्च ।
“विसर्गः सर्गमाख्यातो विद्यद्विषयमासनः ।
अनिरुद्धो महेशानि कालज्ञोऽपि रमापि च ॥”
इति वर्णाभिधानम् ॥
(प्रयोगः । यथा, भागवते । १ । ५ । ११ ।
“तदाविसर्गो जनताविविधः ॥”
विसर्जनं, स्त्री, (वि + ङ् + क्युट् ।) दानम् ।
परिवागः । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुवंशे । ८ । २५ ।
“श्रुतदेहविसर्जनं पितु-
चिरममृणं विमुच्य राघवः ॥”
संप्रेषणम् । इति मेदिनी । ने, २०५ । (पुं, यद्व-
श्रीयानामन्यतमः । यथा, भागवते । ११ । ३० । १८ ।
“विसर्जनाः कुङ्कुराः कुल्ययश्च
मिथस्तु जघ्नः सुविच्छेद्य सौहृदम् ॥”
विशेषेण लक्ष्यते इति । वि + ङ् + कर्म्मणि
क्युट् । उत्पादिते, चि । यथा, भागवते । १० ।
१६ । ५७ ।
“तथा हृदमिदं विश्वं धातुर्गुणविसर्जनम् ॥”
विसर्पः, पुं, (वि + ङ् + वच् ।) रोगविशेषः ।
तत्पर्यायः । विसर्पः २ सचिवामयः ३ । इति
राजनिर्घण्टः ॥ तच्च विप्रखटं निदानं संख्यां
निवर्त्तिकाह ।
“नवगान्धकटूष्पादिसिवनाहोवकोपतः ।
विसर्पः सप्तधा ज्ञेयः सर्वतः परिसर्पेणात् ॥”
आदिशब्दाचरकोत्तरितश्राकशिक्षाकप्रभ-
तीनां यद्वयम् ॥ ॥ सप्तधात्वं विद्वदिति ।
“पृथक् त्रयस्त्रिभिश्चैको विसर्पा इन्द्रजाख्यः ।
वातिकः पित्तकक्षेय कफजः सान्निपातिकः
चलार एते वीसर्पा वल्यन्ते इन्द्रजाख्यः ॥
आद्येयो वातपित्ताभ्यां यन्त्याख्यः कफवातजः ।

विसर्पः

461

यस्तु कर्दमको घोरः स पित्तकफसम्भवः ॥” ॥
विसर्पदोषदूष्याणि संयुक्ताह ।
“रक्तं लसीका त्वक्पांसं दूष्यं दोषाख्यो मलाः ।
विसर्पाणां ससुत्पत्तौ हेतवः सप्त धातवः ॥”
त्रयो मलाः वातपित्तकफाः । दोषाः दूषका
इत्यर्थः । अन्यथा दोषा मला इत्यत्र पुनरुक्ति-
दोषोऽगलित्यतः ॥ वातिकस्य लक्षणमाह ।
“तत्र वातात् परीसर्पो वातज्वरसमन्वितः ।
श्लोकस्फुरणनिस्तोदभेदायामार्तिर्हर्षवान् ॥”
परीसर्पो विसर्पः । वातज्वरसमन्वितः शिरो-
हृद्गान्धोदरशूलद्विषुक्तः । भेदः विदारणेनेव
यथा । आधामः आकर्षणेनेव यथा ॥ ॥
पैत्तिकमाह ।
“पित्ताद्दुतगतिः पित्तज्वरलिङ्गोऽतिरहितः ॥”
दुतगतिः शीघ्रप्रसरणशीलः ॥ ॥ श्लेष्मिक-
माह ।
“कफात् कण्डयुतः श्लिग्धः कफज्वरसमानश्च ॥”
सान्निपातिकमाह ।
“सन्निपातसमुत्पन्नं सर्वरूपसमन्वितः ॥” ॥
वातपैत्तिकस्याभिविषर्पाख्यस्य च लक्षणमाह ।
“वातपित्तज्वरच्छर्दिभ्रच्छोतीसारहृद्भ्रमेः ।
अस्थिभेदाभिसद्वनतमकारोचकेयुतः ॥
करोति सर्वमङ्गश्च दीप्ताङ्गारावकीर्णवत् ।
यं यं देशं विसर्पश्च संस्पृष्टं भवेत् स चः ॥
शान्ताङ्गारावितो नीलो रक्तो वा रूपधीयते ।
अभिदग्ध इव स्फोटैः शीघ्रगत्वात् हुतश्च सः ॥
मर्माङ्गुसारी वीसर्पः स्यादतीतिबलस्ततः ।
अथेताङ्गं हरेत् सर्वां निद्राश्च श्वासभीरयेत् ॥
हिष्माश्च संगतोऽवस्थामीडशो लभते नरः ।
कपिच्छर्मा रित्यस्को भूमिशय्यासनद्विषु ॥
चेष्टमानस्ततः क्षिप्रो मनोदेहसमुद्भवान् ।
दुःप्रबोधोऽनुते निद्रां शोऽपि वीसर्प उच्यते ॥”
स्फोटैः उपचीयत इत्यन्यः । मर्माङ्गुसारी
हृदयाङ्गुसारी । हरेत् वीसर्प इत्यन्यः । हिष्मां
हिष्काम् । ईरयेत् उत्पत्तुं प्रेरयेत् । मनोदेह-
समुद्भवां निद्रां मरणरूपाम् । अनुते प्राप्नोति ॥
वातश्लेष्मिकस्य विसर्पमाह ।
“कफेन रुद्धः पवनो भिन्ना तं बहुधा कफम् ।
रक्तं वा हृद्गरक्तस्य त्वक्शिराकाशुमांसगम् ॥
दूषयित्वा तु दीर्घाङ्गुलस्थूलसारात्मकम् ।
यन्तीनां कुर्वते मालां रक्तानां तीव्ररुग्जराम् ॥
श्वासकाशाख्ये रसशोषहिष्कावमिभ्रमेः ।
मोहवेवर्ण्यन्तर्हृद्भङ्गाङ्गसदनेयुतः ॥
इत्ययं यन्त्रिवीसर्पो वातश्लेष्मप्रकोपजः ॥”
कफेन खहेतुदुष्टेन पवनोऽपि खहेतुदुष्टः ।
तेनायं वातश्लेष्मिकः । तं कफं बहुधा भिन्ना
रक्तं वा दूषयित्वा इत्यन्यः । त्वगादिकमिति
रक्तविशेषणम् ॥ ॥ पित्तश्लेष्मिकं कर्दमाख्यं
विसर्पमाह ।
“कफपित्तज्वरास्तम्भो निद्रातन्नाशिरोरुणा ।
अङ्गावसादविशेषप्रकापारोचकधमाः ॥
अच्छां विद्वानिर्भेदोऽस्यां पिपासैन्निवगौरवम् ॥